

Současně Rada ukládá účastníkovi řízení v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Úhrada nákladů řízení je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, a to na účet č. 3711-19223001/0710, vedený u ČNB, variabilní symbol 200901128.

Odůvodnění:

Fakta vedoucí k zahájení správního řízení ve věci:

Účastník řízení odvysílal dne 28. srpna 2009 od 19:00 hodin na programu ČT1 pořad Události, resp. příspěvek Nový trend při problémech ve stavebním řízení, který informoval o jevu, kdy nadřízený úřad odejme věc místně příslušnému stavebnímu úřadu a předá ji jinam (tzv. atrakce). Jev je dokumentován na případě černé stavby „vlivného člena ODS Patrika Oulického“ v CHKO České středohoří, který byl před rozhodnutím o odstranění stavby na žádost Oulického odejmut stavebnímu úřadu MÚ Trmice a na další žádost Oulického předán krajským úřadem do Ústí n. L., což potvrdilo vyjádření vedoucího stavebního úřadu MÚ Trmice Martina Sommera a vyjádření ústeckého zastupitele Tomáše Jelínka (SZSP), který to označil za nestandardní. Mluvčí Krajského úřadu Ústeckého kraje Zbyněk Šebesta uvedl, že KÚ neshledal důvody, aby žádosti nevyhověl. Reportáž dále uvádí, že tzv. atrakce byla dosud využívána hlavně v trestních kauzách, například v kauze tehdejšího vicepremiéra Jiřího Čunka. K institutu tzv. atrakce se vyjádřil poradce pro veřejnou správu Oldřich Kužilek, který uvedl, že je zneužíván a daný případ zavání klientelismem. Právník Vladimír Kyzlink se vyjádřil, že jde o postup mimořádný, který by měl správní orgán náležitě odůvodnit. Reportáž dále uvádí, že magistrát může být podle některých rozborů podjatý, protože Oulický od něj dostává zakázky a pracuje v komisi zastupitelstva. Mluvčí Magistrátu města Ústí nad Labem Milan Knotek neurčitě případ bagatelizoval: „Je to klasické klišé, které se v těchto případech objevuje, my to budeme řešit normálním způsobem“.

K dokumentaci obecnějšího jevu byl v tomto případě použit případ, k němuž se v příspěvku vyjádřilo vícero mluvčích v konkrétnější či obecnější rovině. Jakkoliv trefně mohl být v daném případě konkrétní příklad vybrán, **nelze přehlédnout, že nebyl dán prostor k vyjádření hlavnímu aktérovi, ani nebylo vysvětleno, proč. Nebyl konkretizován střet zájmů**, který u P. Oulického byl konstatován. Tento člověk byl navíc **redaktorkou hned na počátku označen atributem „vlivného“ člena ODS, který je nutné chápat jako hodnotící a subjektivní, pokud by nebyl současně věcně ospravedlněn, což nebyl.** Navíc je **aktér ilustrativního příkladu v reportáži označen nálepkou konkrétní politické strany, takže v nezařazení výpovědi hlavního kritizovaného nebo adekvátní náhrady** (kterým evidentně nebylo bezobsažné vyjádření mluvčího magistrátu) má i **aspekt nevyváženosti z politického hlediska.** Provozovatel tak nedbal zásad objektivity a vyváženosti, a to zejména tím, že v příspěvku nebyl dán prostor k vyjádření kritizované straně.

Zahájení správního řízení:

Rada se věci zabývala na svém 21. zasedání dne 1. a 2. prosince 2009 a rozhodla o zahájení správního řízení z moci úřední s provozovatelem Česká televize.

Dle ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. je provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Oznámení o zahájení správního řízení bylo účastníku řízení doručeno dne 29. prosince 2009, tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

Vyjádření účastníka řízení bylo Radě doručeno dne 20. ledna 2010.

ČT nesouhlasí s konstatováním Rady: „Jakkoliv trefně mohl být v daném případě konkrétní příklad vybrán, nelze přehlédnout, že nebyl dán prostor k vyjádření hlavnímu kritizovanému, ani nebylo vysvětleno, proč.“ ČT tímto zcela rozporuje uvedené sdělení Rady, neboť tzv. „trefnost“ výběru konkrétního případu rozhodně nespadá pod posouzení dopadu ustanovení zákona, pro které možné porušení je toto správní řízení vedeno.

Rada uvádí, že tato námitka je irelevantní, neboť samotná trefnost výběru konkrétního ilustrativního případu nebyla předmětem daného správního řízení.

Účastníkovi dále není zřejmé, koho Rada označila za údajně hlavního kritizovaného, kterému prý nebyl poskytnut prostor pro vyjádření. Považuje-li Rada za hlavního kritizovaného pana Oulického, pak ČT namítá, že z obsahu příspěvku zcela vyplývá, že tématem reportáže není kritika postupu, či aktivit pana Oulického. Tématem reportáže není konání fyzické osoby. ČT má za to, že v tomto směru Rada zcela mylně vyhodnotila obsah, či téma předmětného příspěvku.

Tato námitka byla mimo jiné jedna z důvodných žalobních námitek. Rada konstatuje, že pan Oulický není v této věci kritizovaným (tím jsou správní orgány užívající atrakce), avšak toto nic nemění na skutečnosti, že je pan Oulický určitým způsobem označen („vlivný člen ODS“), aniž by toto bylo dále osvětleno či vysvětleno, současně mu nebyl dán prostor k vyjádření (reportérka sice dle účastníka disponuje materiály – e-maily, v jejich rámci komunikovala s panem Oulickým, avšak o tomto se divák nedozvěděl), a nebylo vysvětleno proč se tomu tak nestalo. Dále bylo v reportáži řečeno, že magistrát může být podjatý na základě zadávání zakázek panu Oulickému, což rovněž není dále vysvětleno. Protože jsou takovéto kusé a neobjektivní informace prostřednictvím označení pana Oulického jako „vlivného člena ODS“, tedy konkrétní politické strany s touto spojeny, lze říci, že došlo nejen k rozporu se zásadami objektivit a vyváženosti, ale rovněž i k nevyváženosti z politického hlediska.

Jak vyplývá z obsahu předmětného příspěvku a konceptu prezentovaných informací, základní nastolenou otázkou tohoto příspěvku bylo využití právního institutu atrakce ve stavebním řízení a poukázání na ojedinělost jeho uplatnění v této oblasti. V této souvislosti byl veřejnosti prezentován jak názor dotčených institucí, či správních orgánů, pak také zcela nezávislých subjektů. Zástupci institucí, které byly

zmiňovaným případem atrakce dotčené, neboť se jedná o odejmutí věci jednomu správnímu orgánu a přidělení k vyřízení na jiný správní orgán, vyjádřili k předmětu věci své stanovisko. Pro přiblížení veřejnosti a srovnání s dalším případem byla heslovitě zmíněna kauza J. Čunka, kde ovšem bylo zřetelně uvedeno, že se jednalo o trestní řízení. ČT má za to, že vzhledem k hlavnímu předmětu příspěvku a rovněž s ohledem na stopáž zpravodajských příspěvků bylo o této problematice pojednáno v dostatečném rozsahu.

Rada uvádí, že rozsah reportáže není předmětem správního řízení, proto se tato námitka jeví jako nedůvodná.

Rada následně informovala účastníka řízení o provedení důkazu zhlédnutím předmětné reportáže a vyzvala účastníka k písemnému vyjádření ve věci ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení výzvy. Účastník řízení vyjádření doplnil přípisem doručeným Radě dne 31. května 2010, v němž odkázal na své původní vyjádření, a dále namítal:

Základním informačním posláním a hlavním předmětem reportáže bylo poukázat na naprosto ojedinělý a neobvyklý postup úřadů, které o černých stavbách Patrika Oulického rozhodují v rámci uplatnění institutu tzv. atrakce ve správním řízení. Dle ČT tomu jednoznačně nasvědčuje stavba předmětného příspěvku, kde v úvodu moderátor uvádí: „Nový trend jak se vyhnout problémům ve stavebním řízení. Úřady využívají tzv. atrakce, tedy že některé kauzy nadřizený úřad odejme a přidělí je jinému. Dosud se tak dělo hlavně v trestněprávních věcech, atrahování pomohlo třeba J. Čunkovi...“.

K argumentu Rady, že v reportáži byl Patrik Oulický nařčen ze střetu zájmů – z pohledu autora reportáže ČT odmítá. V reportáži bylo konstatováno, že podle některých argumentů může být podjatý Magistrát města Ústí nad Labem, který o kauze Patrika Oulického rozhoduje. V reportáži bylo konstatováno, že Patrik Oulický, potažmo jeho společnost Severočeská stavební, dostává zakázky od Magistrátu města Ústí n/L. a je členem orgánů města (komise pro rozvoj). O střetu zájmů hovořil respondent (v tomto případě exposlanec Oldřich Kužilek, usilující po podstatně dlouhé období o otevřenost veřejné správy, a v tomto směru nezpochybnitelná autorita).

Rada nerozporuje, že v reportáži nebyl Patrik Oulický nařčen ze střetu zájmů, trvá však na tom, že uvedeným konstatováním je střet zájmů naznačován, aniž by byl dále konkretizován a argumentačně podložen.

K dalšímu argumentu Rady, k nedostatečné adekvátní náhradě a k bezobsažnosti vyjádření magistrátu ČT namítá, že redaktorka není zodpovědná za obsah a hodnotu vyjádření jednotlivých respondentů, magistrát je v tomto případě institucí, jejíž prizvání do reportáže je důkazem snahy o získání maximálního záběru vyjádření, sílu obsahu ale redaktor nemůže a koneckonců ani nesmí nijak ovlivnit.

Rada konstatuje, že shledává jako závadné nezařazení vyjádření pana Oulického, přičemž z politického hlediska by dostačovalo vyjádření adekvátní náhrady, za kterou nelze považovat vyjádření mluvčí magistrátu. Rada nijak nenaznačila, že by redaktor byl odpovědný za obsah vyjádření jednotlivých respondentů. Redaktor a potažmo provozovatel je však odpovědný za výběr

respondentů, resp. za to, aby byli osloveni respondenti, jejichž výpověď bude v dané věci relevantní a zejména, že nebude opomenut významný respondent, jehož výpověď divákovi umožní získat maximálně ucelené a úplné informace ke zpracovávanému tématu.

Další argument Rady se pak týkal toho, že v reportáži nebyl dán Patriku Oulickému prostor k vyjádření. S tím jednoznačně nelze souhlasit. Patrik Oulický byl opakovaně oslovován při každém natáčení týkajícím se jeho osoby, nejinak v případě reportáže o atrakcích, což je redaktorka schopna doložit odeslanými emaily. Patrik Oulický na téma svých černých staveb odmítal hovořit nejen s Českou televizí, ale i s ostatními médii.

Divák nebyl nijak informován o existenci e-mailů, ve kterých se pan Oulický vyjadřuje k věci.

Stejně tak ČT odmítá, že by adjektivum „vlivný“ bylo subjektivní a hodnotící, jde pouze o konstatování faktu. Ostatně na vliv Patrika Oulického poukazovali respondenti už v dřívějších reportážích a také vedení ODS. Význam tohoto slova je přeceňován jako mediální klišé, v případě p. Oulického nemá negativní hodnotící základ, nýbrž pravdivý, určitě blížíci se podstatě spíš než třeba výraz "bezvýznamný" člen ODS.

Rada trvá na svém názoru, že adjektivum „vlivný“ lze hodnotit jako subjektivní a hodnotící a protože není dále vysvětleno, proč je dotyčný vlivným členem, působí takováto „nálepka“ jako subjektivní hodnocení. Skutečnost, že takto hodnotili pana Oulického osoby v dřívějších reportážích a vedení ODS je zcela irelevantní v souvislosti s touto projednávanou reportáží. Nelze očekávat, že průměrný divák si pospojuje všechny odvysílané reportáže a vše, co kdo kdy o panu Oulickém řekl.

K výtce politické vyváženosti ČT doplňuje, že vzhledem k tomu, že se nejednalo o reportáž politicky zabarvenou, kde by ve střetu stály politické strany, nebylo ani možné hledět na politickou vyváženost v tom smyslu, pokud se jedná o poskytnutí prostoru ve vyváženém politickém poměru, případ p. Oulického byl uváděn v kontextu popisovaného problému, jako příklad jednotlivce, bez ohledu na to, zda je, či není členem jakékoli politické strany.

Rada konstatuje, že je-li uvedena reportáž týkající se jednotlivce a je-li tento jedinec označen jako člen konkrétní politické strany, tím spíše jako člen vlivný, není možno takové sdělení chápat apoliticky. Naopak celkové vyznění takového sdělení má jednoznačně politický podtext.

Dokazování:

Rada provedla důkaz zhlédnutím obrazově-zvukového záznamu předmětné reportáže na svém 12. zasedání konaném ve dnech 8. a 9. června 2010 a dospěla k závěru, že tímto důkazním prostředkem bylo prokázáno, že se účastník řízení dopustil porušení § 31 odst. 3 zákona č.

231/2001 Sb. Je zřejmé, že v příspěvku je k dokumentaci obecnějšího jevu použito ilustrativního příkladu, v němž je hlavní aktér subjektivně nálepkován příznakovým atributem „vlivný“ (vlivný člen ODS Patrik Oulický), aniž by takové označení bylo věcně ospravedlněno. Patrik Oulický nedostal prostor k vyjádření svého stanoviska a nebylo ani vysvětleno, proč (skutečnost, že redaktorka má k dispozici e-mailovou komunikaci se měl divák dozvědět v reportáži). Reportáž dále uvádí, že magistrát může být podjatý, protože Oulický od něj dostává zakázky a pracuje v komisi zastupitelstva, aniž by naznačovaný střet zájmů byl konkretizován. Navíc je aktér ilustrativního příkladu v reportáži označen nálepkou konkrétní politické strany, proto nezařazení jeho výpovědi má i aspekt nevyváženosti z politického hlediska. Rada tak shledává posuzovaný příspěvek v rozporu se zásadami objektivity a vyváženosti.

První správní rozhodnutí ve věci:

Rada na základě shromážděných podkladů a jejich vyhodnocení a na základě provedeného dokazování dospěla na svém 12. zasedání konaném dne 8. a 9. června 2010 k závěru, že provozovatel Česká televize výše uvedeným jednáním porušil povinnost uvedenou v § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., tedy povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity a vyváženosti, čímž se dopustil správního deliktu podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., za který lze uložit pokutu ve výši od 5.000,- Kč do 2.500.000,- Kč. Za spáchání tohoto správního deliktu uložila Rada pokutu ve výši 100.000,- Kč.

Správní rozhodnutí o uložení sankce č.j. VOS/2217/2010 bylo účastníku řízení doručeno dne 8. července 2010.

Soudní řízení:

Na výše uvedené správní rozhodnutí reagoval účastník žalobou podanou v zákonné lhůtě u Městského soudu v Praze.

Dne 17. ledna 2011 byl Radě doručen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. prosince 2010 č.j. 9 A 190/2010-40-45, kterým zrušil rozhodnutím Rady ze dne 7. července 2010 sp. zn. 2009/1128/vos/ČTV, č.j. vos/2217/2010, jímž Rada uložila České televizi sankci ve výši 10.000,- Kč, neboť odvysíláním pořadu Události, resp. příspěvku Nový trend při problémech ve stavebním řízení, dne 28. srpna 2009 od 19:00 hod. na programu ČT 1, v němž nebyly dodrženy zásady objektivity a vyváženosti a to zejména tím, že nebyl dán prostor k vyjádření kritizované straně, se Česká televize dopustila porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., který ukládá povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popř. jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Důvody pro zrušení správního rozhodnutí:

- neshoda výroku správního rozhodnutí s usnesením Rady zachyceným v zápise z 12. zasedání konaného ve dnech 8.- 9. června 2010. (nepřítomnost údajů o lhůtě splatnosti sankce a paušální částky nákladů správního řízení)
- neurčitost výroku (slovo „zejména“ spolu s nesouladem se skutkovým stavem, kdy kritizovanou stranou není pan Oulický, nýbrž správní orgány, které v daném případě černé stavby rozhodovaly o užití atrakce.)
- nevypořádání se dostatečně s námitkami účastníka (námitka směřující do identifikace kritizované strany – viz výše; soud uvádí, že *„spor o to, zda je pan Oulický vlivným členem ODS a zda předmětná reportáž byla politicky vyvážená, považuje v dané věci za zcela irelevantní, neboť ve výroku napadeného rozhodnutí je žalobci vytýkáno pouze to, že v reportáži nebyl dán prostor k vyjádření kritizované straně.“*)

Druhé správní rozhodnutí ve věci:

Rada se věcí opětovně zabývala na svém 2. zasedání konaném ve dnech 25. a 26. ledna 2011 a po zvážení dosavadního průběhu správního řízení, setrvala na svém názoru ohledně charakteru předmětné reportáže. S námitkami účastníka se Rada vypořádala v rámci tohoto správního rozhodnutí (viz výše námitky účastníka).

Rada dále uvádí svou správní úvahu:

Zákonná úprava a judikatura:

Dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. *„je provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.“*

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. května 2010, č.j. 10 Ca 342/2009, na své str. 12 první odstavce uvádí: *„reportáže zařazované do zpravodajství jsou zpravidla zejména ohledně jejich časového rozsahu výrazně omezeny, což klade vysoké nároky na jejich zpracování ve vztahu k určitému konkrétnímu tématu. Je ale vždy zároveň na odpovědnosti tvůrců a zpracovatelů konkrétní reportáže, aby vždy i při takovém omezení časového prostoru v rozumné míře dostáli požadavku na objektivitu a vyváženost, jak to zákon požaduje.“*

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ve věci sp. zn. 7 As 43/2008:

„Pojmy „objektivní“ a „vyvážené“ jsou obecně známé, srozumitelné a často užívané i v běžném jazyce. Mají-li být informace objektivní a vyvážené, musí v maximální možné míře odpovídat skutečnosti a přinášet pohledy všech zúčastněných tak, aby si adresát těchto informací na jejich základě mohl vytvořit o dané problematice vlastní kvalifikovaný názor“.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 3 As 6/2010:

„Dle odborné literatury lze pak zásadou objektivit rozumět znak zpravodajství, „které se pokouší věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře“. Ústřední charakteristikou takového postupu je „zásadní ověřování pravdivosti výpovědi“.

Zásada objektivita předpokládá referování bez emocí a používání neutrálních výrazů (Michael Kunczik: Základy masové komunikace, Karolinum, Praha, 1995, s. 111). Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje hned několik aspektů, z nichž za rozhodné považuje Nejvyšší správní soud správnost (či přesnost), tzn. že zpráva odpovídá skutečnosti, transparentnost, tj. že žurnalista uvádí své informační prameny, a věcnost, tj. že novináři do zprávy nevkládají svá vlastní hodnocení – bližší srov. Schulz/Reifová a kol.: Analýza obsahu mediálních sdělení; Karolinum; Praha; 2004; s. 52 a násl.“

Rada má s odkazem na neexistenci sporů o podobě a času odvysílání reportáže postaveno na jisto, že předmětná reportáž byla odvysílána v podobě a čase uvedeném výše.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v jeho rozsudku ve věci č.j. 7 As 38/2004 – 58 požadavek na respektování zásad objektivita a vyváženosti je stanoven výlučně ve vztahu k pořadům zpravodajským a politicko-publicistickým. Pro uložení pokuty podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. je tedy stěžejní, zda se jednalo o tento druh pořadu. Splnění této podmínky je v dané věci nesporné. Pořad Události, v jehož rámci byla předmětná reportáž odvysílána, je pořadem zpravodajským.

Rada zastává názor, že je zřejmé, že v příspěvku je k dokumentaci obecnějšího jevu použito ilustrativního příkladu, v němž je hlavní aktér subjektivně nálepkován příznakovým atributem „vlivný“ (vlivný člen ODS Patrik Oulický), aniž by takové označení bylo věcně ospravedlněno. Patrik Oulický nedostal prostor k vyjádření svého stanoviska a nebylo ani vysvětleno, proč (skutečnost, že redaktorka má k dispozici e-mailovou komunikaci se měl divák dozvědět v reportáži). Reportáž dále uvádí, že magistrát může být podjatý, protože Oulický od něj dostává zakázky a pracuje v komisi zastupitelstva, aniž by naznačovaný střet zájmů byl konkretizován. Navíc je aktér ilustrativního příkladu v reportáži označen nálepkou konkrétní politické strany, proto nezařazení jeho výpovědi má i aspekt nevyváženosti z politického hlediska.

Účastník řízení byl v minulosti na tentýž správní delikt v souladu s § 59 zákona č. 231/2001 Sb. upozorněn, byl již také sankcionován, např. pokutou ve výši 200.000,- Kč pro porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. sp. zn. 2008/260/FOL/ČTV, č.j. fol/4793/08. Předmětné ustanovení zákona bylo účastníkem porušeno odvysíláním pořadu Události, resp. reportáže o používání armádní letky ústavními činiteli dne 6. ledna 2008 od 19:15 hod. na programu ČT1, čímž se provozovatel dopustil porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských pořadech bylo dbáno zásad objektivita a vyváženosti nebo např. ve výši 100.000,- Kč pro porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. sp.zn. 2006/145/jfu/ČTV, č.j. jfu/3835/06. Předmětné ustanovení zákona bylo účastníkem porušeno odvysíláním pořadu Události komentáře, resp. reportáže týkající se ombudsmanovy zprávy o zásahu policie při Czech Teku 2005 dne 31. ledna 2006 od 22:30 hod. na programu ČT1, čímž se provozovatel dopustil porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských pořadech bylo dbáno zásad objektivita a vyváženosti.

Jedná se tedy o opakované a typově shodné porušení stejného zákonného ustanovení tímto provozovatelem. Je tak zřejmé, že se provozovatel z předchozích upozornění na porušení předmětného zákonného ustanovení nikterak nepoučil a neučinil adekvátní opatření vedoucí k tomu, aby zákon v tomto ohledu byl v jeho vysílání dodržován a povinnost porušil opětovně.

Rada dospěla k závěru, že jsou dány všechny zákonné podmínky pro uplatnění sankce v mezích zákona č. 231/2001 Sb. a rozhodla dle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. o uložení pokuty ve výši 100.000,- Kč.

Dle ustanovení § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání pokutu od 5.000,- Kč do 2.500.000,- Kč, pokud neplní povinnosti podle § 31 odst. 2 a 3.

Rada považuje za počátek běhu prekluzivní lhůty dle § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. den 20. října 2009, tedy den, kdy bylo úředníkem Rady pojato kvalifikované podezření o možném spáchání jiného správního deliktu. Rada tedy konstatuje, že nedošlo k uplynutí prekluzivní lhůty dle výše zmíněného ustanovení zákona.

Při rozhodování o výši pokuty se Rada řídila těmito skutečnostmi:

Dle ust. § 60 odst. 1 písm. b) zák. č. 231/2001 Sb. může Rada udělit pokutu ve výši od 5 000,-Kč do 2 500 000,-Kč provozovateli televizního vysílání, pokud nesplní povinnosti dle § 31 odst. 2 a odst. 3 téhož zákona.

Dle § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Dle § 61 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání a k výši případného finančního prospěchu.

Rada byla omezena horní a dolní hranicí stanovenou zákonem a při stanovení výše pokuty byla vedena následujícími úvahami:

Povaha vysílaného programu:

- Program ČT1 je celoplošným televizním veřejnoprávním (plnoformátovým) programem. Zákon č. 231/2001 Sb., definuje plnoformátový program jako program obsahující pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, který není zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy.

Postavení provozovatele na mediálním trhu

- Hlavním úkolem veřejné služby České televize je dle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 483/1991 Sb., vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti.
- Účastník řízení provozuje celoplošné vysílání programu ČT1. Vedle toho se jedná o provozovatele dalších třech programů, ČT24, ČT2 a ČT4 Sport.
- Dle výsledků zveřejněných ATO –MEDIASEARCH na webových stránkách www.ato.cz, konkrétně <http://www.ato.cz/vysledky/rocni-data/share/15> , jejímž řádný

členem je účastník řízení, je program účastníka řízení (ČT1), druhým nejúspěšnějším programem za rok 2009, což činí z účastníka druhého nejúspěšnějšího provozovatele televizního vysílání v ČR za daný rok (bráno dle celodenního šaru za rok 2009)

Odpovědnost provozovatele vůči divácké veřejnosti:

- Odpovědnost účastníka řízení vůči divácké veřejnosti na trhu televizního vysílání vychází z jeho povinností daných zákonem o vysílání. V případě účastníka řízení je jeho odpovědnost vůči divákům podpořena zákonem o České televizi, jež pozitivně formuluje povinnosti tohoto provozovatele. Odpovědnost účastníka řízení je vůči divácké veřejnosti oproti komerčním subjektům zvýšená s ohledem na způsob financování prostřednictvím tzv. koncesionářských poplatků.
- Lze shrnout, že odpovědnost účastníka v daném případě je vyšší v poměru ke komerčním subjektům.

Rozsah, typ a dosah závadného vysílání

- Jelikož program České televize ČT 1, kde byla odvysílána předmětná reportáž v rámci pořadu Události, je druhým nejúspěšnějším programem za rok 2009 (viz výše), zastává Rada názor, že zásah obyvatelstva vzhledem k rozsahu a dosahu závadného vysílání byl značný. Kromě toho musí být zohledněno, že pořad Události je do vysílání zařazován v prime time (19:00 – 23:00), tedy v čase, kdy sledovanost televizního vysílání dosahuje celodenního maxima.

Závažnost věci

- Pořad Události je hlavním zpravodajským pořadem na programu ČT 1 v prime time čase s vysokou mírou sledovanosti
- Účastník řízení byl již v souladu s § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. na porušení § 31 odst. 3 téhož ustanovení zákona Radou upozorněn, a byl již také sankcionován (viz výše). Jelikož nedošlo k nápravě ve stanovené lhůtě a ani po ukládání sankcí, je Rada oprávněna konstatovat, že předešlá upozornění a sankce neměla zamýšlený preventivní a zabraňující efekt, a na základě této skutečnosti se rozhodla uložit opětovně sankci.
- Závažnost věci tak nemůže být považována za nízkou vzhledem ke zde uvedeným kritériím, zejména nesjednání nápravy a opětovnému porušování povinností provozovatele a faktu, že účastník řízení je provozovatelem na základě zvláštního zákona a má tedy vůči divákům vyšší odpovědnost nežli komerční provozovatelé.
- Rada má za to, že pokuta udělená v této výši bude účastníka řízení vést k plnění právních povinností vyplývajících ze zákona č. 231/2001 Sb., a zároveň vystihuje dosažení zamýšleného zabraňujícího a preventivního účinku.

Míra zavinění

- Provozovatel televizního vysílání má právo vysílat programy svobodně a nezávisle. Do jejich obsahu lze zasahovat pouze na základě zákona a jeho mezí. Vedle tohoto práva má provozovatel televizního vysílání povinnosti provozovat vysílání vlastním jménem, na vlastní účet a na vlastní odpovědnost a nést odpovědnost za obsah programů.
- Rada konstatovala, že účastník řízení mohl ovlivnit obsah předmětné reportáže, jelikož je jejím tvůrcem, bylo na jeho rozhodnutí, resp. jeho vůli, zda reportáž v takovéto podobě do vysílání zařadí.

- Rada dospěla v této otázce k závěru, že ke správnímu deliktu došlo vědomě.

Finanční prospěch

- Finanční prospěch v konkrétní výši nelze prokázat Radě dostupnými prostředky, a proto toto kritérium nemělo na výši sankce vliv.

Rada tak na základě shromážděných podkladů dospěla k závěru, že provozovatel, Česká televize výše uvedeným jednáním porušil svou povinnost podle § 31 odst. 3) zákona č. 231/2001 Sb., čímž se dopustil správního deliktu podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., a uložila pokutu 100 000,- Kč ve výši 4 % horní zákonné sazby.

Náhrada nákladů řízení:

Vzhledem k tomu, že správní řízení vyvolal účastník řízení porušením své právní povinnosti, uložila mu Rada v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,-Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 231/2001 Sb., lze podat žalobu k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Podání žaloby má odkladný účinek.

V Praze dne: 25.1.2011

JUDr. Kateřina Kalistová
*předsedkyně Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání*